

Vodné dielo Nosice oslávilo pred pár dňami päťdesiate narodeniny

I KEĎ ZAČIATOK VÝSTAVBY vodných nádrží a priehrad na rieke Váh spadá do 30. rokov 20. storočia, k skutočnému rozmachu dochádza až po skončení druhej svetovej vojny. Prudký rozvoj priemyslu na Slovensku po skončení vojny začal klášť aj zvýšené nároky na využívanie elektrickej energie.

Väčšina dovtedy postavených elektrární na rieke Váh bola len prietokovými elektrárnami – bez možnosti akumulovať vodu a využívať ju na výrobu elektrickej energie. I preto z iniciatívy Slovenských elektrární – oddelenie pre využitie vodných sôl v Bratislave, prišiel v roku 1947 námet na stavbu zodpovedajúceho vodného diela pri Nosiciach. Od myšlienok k činu nebolo ďaleko, a tak sa už v roku 1949 začali práce na svojho druha jedinečnom vodnom diele. Nosická priehrada, alebo ak chcete – Priehrada mládeže, sa od začiatku výstavby potýkala s mnohými problémami, ktoré bolo treba riešiť za pochodu. Napriek podrobnému geologickému prieskumu, sa dočkali stavári nemilého prekvapenia. Pri stavebných práciach narazili na minerálnu vodu s vysokým obsahom oxidu uhličitého. Prameň zachytili a napokon sa z neho stal liečebný prameň, ktorý postavil základ kúpeľov,

známych na celom Slovensku. Agresívna minerálna voda už menej potešila staviteľov priehrad, ktorí museli meniť technológie a namiesto pôvodne plánovaných museli pri stavbe hrádze použiť minerálnej vode odolné stavebné materiály.

Hlavná úloha - vzdutie vodnej hladiny

Prvoradým cieľom výstavby Nosickej priehradu bolo vzdutie vodnej hladiny Váhu a vytvoriť tak zásobný priestor na akumuláciu vody. Tá sa potom podľa potrieb využívala na výrobu elektrickej energie, nielen v elektrárni v Nosiciach, no i v ostatných vodných elektrárnach, vybudovaných v nižšich častiach Váhu. Sekundárnym účelom vybudovania priehradu bolo zníženie prietoku Váhu a eliminovanie následkov prípadnej povodňovej vlny. Pozoruhodné je, že samotní projektanti Vážskej kaskády už vtedy predvídalí, akým dôležitým bude proti-

povodňový aspekt priehradu. Klimatické zmeny a následné besnenie prírodných živlov by bez Vážskej kaskády narobili nevyčísliteľné škody. No a v neposlednom rade sa pri stavbe priehradu perspektívne uvažovalo aj s lodnou dopravou na Váhu, o ktorej sa v poslednom čase hovorí čoraz častejšie.

Dielo, ktoré zmenilo krajinu

Vhodná konfigurácia terénu s prudkými svahmi, pomerne riedke osídlenie a polnohospodársky málo výnosná až kilometrová široká niva rozhodli o tom, že priehraďa bude stáť tam, kde stojí. Výstavba so sebou priniesla aj niekoľko vyvolaných investícii, ktoré rozhodujúcim spôsobom zmenili krajinný ráz. Preložiť museli železničnú i cestnú komunikáciu v úseku Považská Bystrica – Púchov, sanovať sa museli priesaky z vodnej zdroje v Považskej Bystrici a Orlovom. No čo malo na tamojšie obyvateľstvo najväčší psychologický dopad bolo to, že voda zaplavila obec Okrút a čiastočne obce Nosice i Milochov. I keď v rámci vyvolaných investícii štát postavil núteným exilantom nové domy, vybavené vodovodom, kanalizáciou a prístupovými cestami, trauma z opustenia devovizne v mnohých prípadoch zostala dodnes. Postavilo sa 128 bytových jednotiek, v ktorých našli presídlenci nielen náhradu za svoje zatopené domovy, ale aj modernejšie a hygienickejšie

“
Oslávenkyňa je v päťdesiatke v najlepšom veku.
EMILIA BEDNÁROVÁ

bývanie. Okrem toho sa vybudovala v Milochove škola a administratívna budova obecného úradu. Niekoľkým občanom bola za zaplavene domy, po vzájomnej dohode, vyplatená náhrada. Po deviatich rokoch budovania megadiela, ktorého sa zúčastnili tisíce Slovákov i Čechov, vznikla v roku 1958 dvanásť kilometrov dlhá nádrž s plochou povodia 7896 km² a celkovým objemom takmer 36 miliónov kubíkov vody. Súčasťou vodného diela je priehradný mór, nádrž, vodná elektráreň, malá vodná elektráreň, odpadový kanál, úprava koryta Váhu a ostatné objekty.

Po storočie kladie otázku o bezpečnosti

Len pred pár dňami si slovenskí vodohospodári na slávnostnom sympóziu v Nimmici pripomeňuli polstoročnicu, ktorá uplynula od začiatku prevádzky

vodného diela Nosice, ktoré predstavuje neoddeliteľnú súčasť Vážskej kaskády. Priehraďa bola uvedená do prevádzky v roku 1958. Po Orave (1953), Palcmanskej Maši a Vlčej doline (1956) v poradí štvrtá betónová gravitačná priehraďa. Po storočie je dlhý čas, a tak sa logicky vynárajú otázky, týkajúce sa spoloahlivosťi a bezpečnosti priehrad – najmä priehradného mória. „V kontexte s predpokladanou dĺžkou života priehrad je priehraďa Nosice vo svojich päťdesiatich rokoch v tom najlepšom veku. Najcitolivejšie obdobie z hľadiska zraniteľnosti priehrad – prvých 10 až 15 rokov prevádzky – má bezpečne za sebou a vplyv starnutia ďaleko pred sebou,“ uvádza sa v správe Emílie Bednárovej, profesorky katedry hydrogeologie Slovenskej technickej univerzity v Bratislave. Podľa Ivana Voštinára z odboru technicko-bezpečnostného dohľadu Vodohospodárska výstavba, š. p., dohľadová činnosť nad bezpečnosťou vodného diela je celým komplexom legislatívne ošetrovaných opatrení. „Merania a pozorovania môžeme rozdeliť do 3 skupín – deformácie telesa priehrad, podložia a betónových objektov, hladinový režim a poveternostné a prevádzkové pomery. Na základe spracovávania a zhodnocovania pozorovaní a meraní možno povedať, že na zabudovaných merných zariadeniach, používanými metodami neboli zistené také vý-

sledky, ktoré by signalizovali porušenie bezpečnosti a stabilitu vodnej stavby,“ hodnotí bezpečnosť VD Nosice Voštinár.

O tretinu „prázdnejšia“

Kým pri začiatku prevádzky VD Nosice bol objem vody spomínaných 36 miliónov m³, merania v roku 1992 dokázali, že objem vody je už iba 27,8 milióna kubíkov. Viac ako osem miliónov kubíkov vody „vytláčili“ z priehrad desaťročia naplavované usadeniny. I keď od roku 1992 sa meranie množstva sedimentov v priehrade nerobili, podľa prognóz sa predpokladá, že v súčasnosti je objem sedimentov okolo 9,2 milióna kubíkov. V praxi to znamená, že objem vody v priehrade klesol za päťdesiat rokov o štvrtinu..

Účel splnila a plní, vďaka!

Pri porovnávaní plusov a minúsov vodného diela Nosice je jasné, že Nosická priehraďa so všetkým, čo ku nej patrí, splnila svoj účel stopercentne. Stala sa energetickou zásobárou, hydrologickým regulátorom, odychovou a v poslednom čase čoraz častejšie aj rekreačnou zónou, rovnako, ako rybárskou mäkkou. Polstoročnica je tiež dobrú priležitosťou, aspoň na diaľku, podakovať všetkým, ktorí sa na jej výstavbe podielali, rovnako ako aj tým, ktorí sa denno-denne starajú o jej bezpečnú prevádzku.

MILAN PODMANÍK

Milióny kubíkov vody drží priehradný mür.

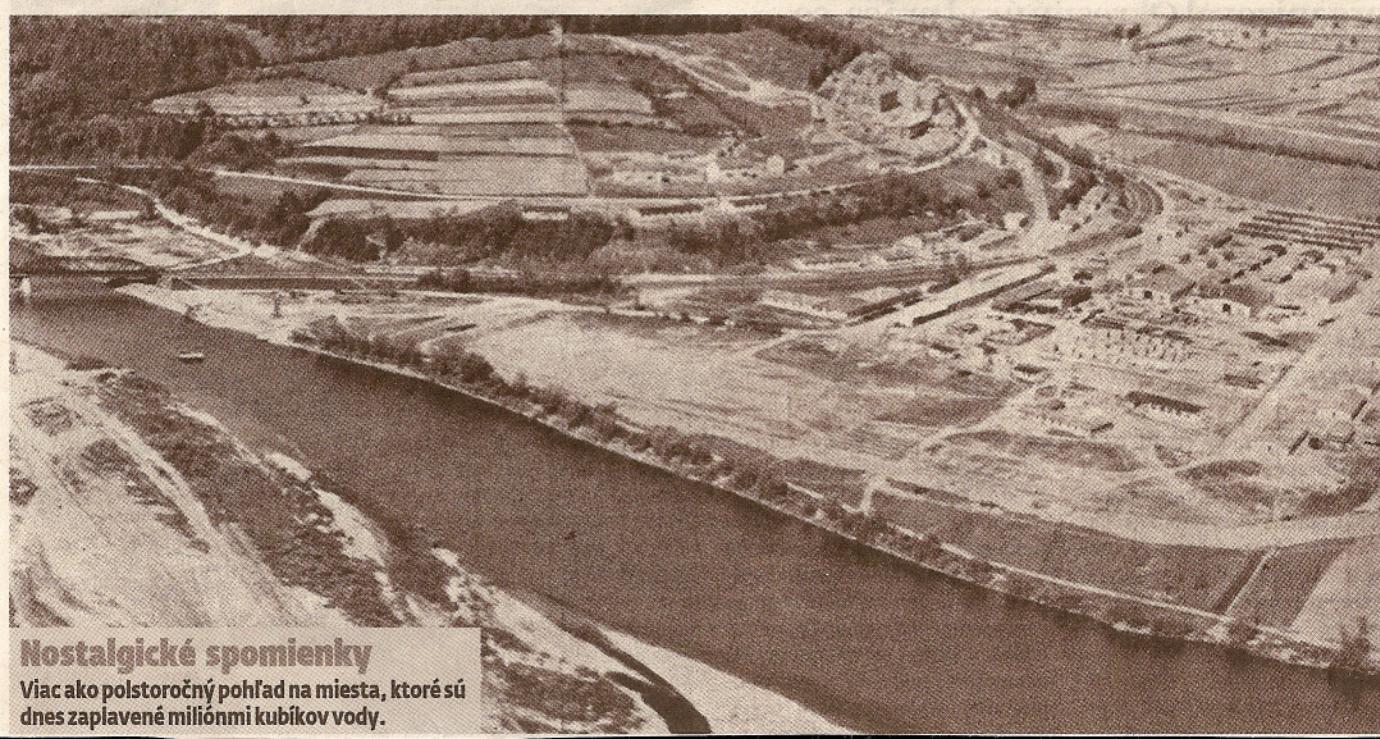
Problémov ako maku

Počas výstavby bolo treba riešiť množstvo problémov. Napríklad aj s uhličitou vodou.

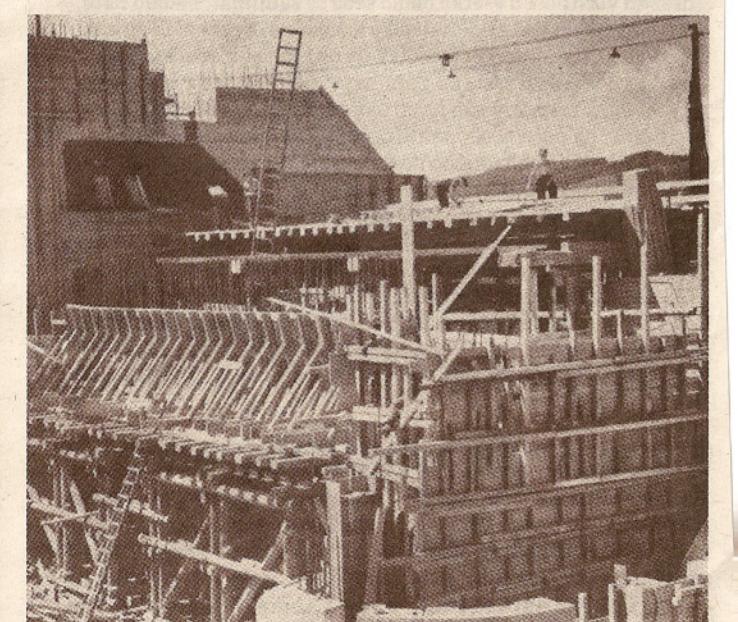
Kroti vodu

Priehradný mür sa v priebehu rokov stal už neraz záchrancom pred va-liacim sa vodným živlom.

Nostalgické spomienky

Viac ako polstoročný pohľad na miesta, ktoré sú dnes zaplavene miliónmi kubíkov vody.

Takto to začínalo

Stavba VD Nosice trvala len o rok dlhšie, ako úsek diaľnice Ládce - Sve-repec... Pred päťdesiatimi rokmi!

FOTO: ARCHÍV SVP, s. p.